

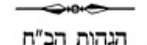
כד:

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

תורה אור

מסורת הש"ס

(6) וכלקוט איתא מצחק
וכי ע"י, (7) נדרים נ, (8)
(9) ליל משחק, (10) נכ"י
הג"ה יחמנו אמנ, (11)
(12) ליל נדרים שמימי מתיס

הנהגות הב"ח
(13) חוב' ד"ה נלויה
ימי נעולם הזה קולס
נלויה וכו' דקאמר התם
עמדן וכו' ברמזות
ירושלים ר"ט:

כאש ולא נבכה אמר להן לכה אני מצחק ומה
לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה
שוב פעם אחת היו עולין לירושלים כיון שהגיעו להר
הצופים קרעו בגדיהם כיון שהגיעו להר הבית ראו
שועל שיצא מבית קדשי הקדשים התחילו הן בוכין
ור"ע מצחק אמרו לו מפני מה אתה מצחק אמר להם
מפני מה אתם בוכים אמרו לו מקום שכתוב בו יהוד
הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה אמר
להן לכה אני מצחק דכתיב ואעידה לי עדים נאמנים
את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו וכו' מה ענין
אוריה אצל זכריה אוריה במקדש ראשון וזכריה
במקדש שני אלא תלה הכתוב נבואתו של זכריה
ציון שדה תחרש וכו' בוכריה כתיב יעוד ישבו זקנים
וזקנות ברחובות ירושלים עד שלא נתקיימה נבואתו
של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של אוריה בידוע
שנבואתו של זכריה מתקיימת בלשון הזה אמרו לו עקיבא נחמנתו עקיבא נחמנתו:

באוריה כתיב ע"כ בג"כ ציון שדה תחרש. וקשה דהא ככל
המקרא לא מנינו פסוק זה מנבואתו של אוריה כי
אם נבואתו של מיכה המורשתי ויש לומר דקמין אהא דאימא
נספר ירמיה (לה) שנתנבא ירמיה על פורענות ונתקנו
הכהנים והנביאים להרנו מפני שהיה מדבר פורענות ואמרו להם
השרים אין לנו מסכימין שהרי מיכה דיבר מפורענות ולא נהרג
וגם אוריה וכו' משמע שדבר אוריה כמו מיכה ומה פורענות דבר
מיכה הוא קרא זה והיו כמו שדבר אוריה אבל קשה מנגן דאומה
נבואה דכתיב עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות היא לעולם הנא
דלמא היא בעולם (6) קודם גלויה ו"ל דממה שהיא אמר נפסקה שני
(פסחים דף סח.) ניחא דקאמר עמיתים (מתיס שמימי) דכתיב עוד ישבו
זקנים וזקנות ברחובות וילכו על משענות ועל אלטע שהיה
המת כתיב משענתו וגמירין משענת דהאי קרא ממשענת דאלטע
מה להלן חסיה המת אף כהן מחייב הממס וא"כ ע"כ האי נבואה
לעמית לנא שהרי עבר בית ראשון ובית שני שלא היתה מחייב
הממס וימא הכל והשם זכנו לראות משיח אמר:

1. ובנסע המשכן יודיד
אתו הלויס ובחנת
המשכן יקומו אתו
הלויס והזר הקרב
יומת: כמכור א נא
2. ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן
ואת זכריה בן
יברכיהו: ישעיהו ה ב
3. לכן בגללכם ציון
שדה תחרש וירושלים
עיון תהיה זהר הבית
לקמות יצא: מיכה ג יב
4. כה אמר יי צבאות עד
ישבו זקנים וזקנות
ברחובות ירושלים ואיש
משענתו בידו מרב
ימים: זכריה ח ד

הדרן עלך אלו הן הלוקין וסליקא לה מסכת מכות

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת מכות והדרן עלך. דעתן עלך מסכת מכות ודעתך עלך. לא נתנשי מינך מסכת מכות ולא תתנשי מינן
לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:
יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חגיגא בר
פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא טורחב בר פפא
אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנהו וצאצאינו וצאצאי עמך
בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאובי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען
לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיייתני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנהו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות.
שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים.
אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם
רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת מכות כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם
ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי
חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי זרעי וזרעי זרע עד עולם. ותתקיים בי בהתהלך הנחה אותך
בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימנה בשמאלה
עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא
ירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך
קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב, ואמרו אמון. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
ויתגדל ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא,
ואמרו אמון: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא. די
באתרא (קדישא) הדין ודי בקל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומווני ריחוי
ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמון: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל,
ואמרו אמון: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמון:

* (פ') הגון על זה מנלל בס' החיים שחיגר אחי הגאון מהר"ל מפראג בס' זכיות מ"א פ"ג (**)(נסיונא וסוף משנת הרמ"א ו"ל נסוף י"ט
כ"ק כמו רמזים על הזכרת שמות הללון: